

Thuis in het Verpleeghuis
Waardigheid en trots op elke locatie

Lelie zorggroep: ‘Zwaaien naar de mantelzorg op de iPad’

In de serie ‘Verpleeghuiszorg in tijden van het coronavirus’ vragen we aan drie zorgorganisaties hoe het gaat en wat zij doen om de kwaliteit van zorg te behouden. In het eerste deel: Lelie zorggroep uit Rotterdam. Woordvoerder Stephan Bol vertelt over de gevolgen van het coronavirus.

Lelie zorggroep is een landelijk werkende organisatie die verpleging en verzorging biedt aan 800 mensen binnen tien locaties (voornamelijk in Rotterdam). Daarnaast krijgen verspreid over Nederland 3.000 mensen verpleging en verzorging aan huis en krijgen 3.500 mensen thuis hulp of begeleiding. Er werken 3.300 medewerkers en 800 vrijwilligers.

Hoe gaat het nu met de bewoners?

‘Er zijn geen bezoekers meer en de dagbesteding is gesloten. Bewoners gaan dit soort contacten missen. Dat is verdrietig en daarom een moeilijk besluit. Maar het is noodzakelijk om onze bewoners zoveel mogelijk te beschermen. Bewoners zitten vaker op hun eigen kamer in plaats van in de huiskamer. Mensen met psychogeriatrische klachten lijken er gek genoeg vrij nuchter onder. Velen hebben de oorlog en de watersnood meegemaakt. Ze weten wat het is om met dreiging te leven. Tijdens de koffie praten we over wat er allemaal speelt. Toen we het laatst over hamsteren hadden, hoorde onze locatiemanager iemand zeggen: ‘Hamsteren?’

Wij stonden vroeger uren met voedselbonnen bij de gaarkeuken.’ Een ander zei: ‘Wij wachten gewoon tot het overgaat.’ Relativerende opmerkingen waar wij iets van kunnen leren.’

Hoe reageren de mantelzorgers?

‘Mantelzorgers hebben begrip. Ze accepteren de strenge richtlijnen. Maar is tegelijkertijd ook pijnlijk. Ze zien niet langer wat er elke dag met hun naasten gebeurt. Vooral dat loslaten vinden ze heel moeilijk. Maar de meesten schikken zich in de situatie, al zijn er ook enkele mantelzorgers verontwaardigd.’

Hoe gaat het met de medewerkers?

‘We merken dat medewerkers extra hun best willen doen om de gevolgen van het virus het hoofd te bieden. De informatiebehoefte is groot, evenals de werkdruk. We hebben bijvoorbeeld nu minder vrijwilligers, omdat we de kwetsbare doelgroep willen ontzien. Daardoor moeten onze medewerkers nu vaker van alles langsbrengen bij bewoners. We kijken of andere collega’s die nu minder druk zijn hierin bij kunnen springen. Zoals de medewerkers die normaal gesproken de wijkactiviteiten organiseren, die nu niet doorgaan.’

Veel zieke collega’s?

‘Het aantal zieke medewerkers valt nog mee momenteel. Dat kan in de loop van de komende dagen natuurlijk wel veranderen. We doen een dringend beroep op iedereen in Nederland om zich aan de maatregelen te houden. Dat geldt voor onze zorgverleners zelf, maar natuurlijk ook voor hun omgeving. Samen kunnen we eraan bijdragen dat zoveel mogelijk zorgverleners op de been blijven om zorg te verlenen.’

Genoeg mondkapjes en andere beschermende middelen?

‘We hebben nog voorraden, maar die raken op. Daardoor is er wel onzekerheid. De Geneeskundige Hulpverleningsorganisatie in de Regio Rotterdam-Rijnmond (GHOR) coördineert de aanvoer. Er zijn ook veel landelijke acties gaande voor mondkapjes en dergelijke. We hopen dat hiermee de minimale voorraden snel kunnen worden aangevuld.’

Hoe ver kun je gaan met hygiënische maatregelen om het toch nog uitvoerbaar en leefbaar te houden?

‘Onze eerste verantwoordelijkheid is verspreiding van het virus tegen te gaan. Dat vraagt gewoon discipline van iedereen die de locatie binnenkomt. We weten waar we het voor doen en dan is handen wassen bij binnenkomst en waar mogelijk afstand houden prima vol te houden.’

Wat bieden jullie in deze tijden voor bezigheden aan?

‘De wijkactiviteiten gaan niet door. Welzijnswerk doen we in de gezamenlijke huiskamer. Onze welzijnmedewerkers hebben voor bewoners net een pannenkoekendag gehouden. We proberen alle activiteiten, zij het op kleinere schaal, wel gewoon door te laten gaan. Verder wandelen we veel in de tuin, zolang het nog kan.’

Zetten jullie technologie in om contacten met mantelzorgers mogelijk te maken?

‘We hebben tablets omgebouwd voor beeldbellen. Dat begint nu te lopen. We helpen mensen natuurlijk een handje. Bewoners zien op deze manier met wie ze spreken. Ze zijn blij dat ze elkaar even zien. Bewoners kunnen zelf bellen. En andersom kan er ook worden ingebeld door een naaste. Bewoners die zelf niet meer kunnen communiceren, vinden het wel fijn om even de tablet aan te zetten en te kijken of te zwaaien naar de mensen die hen dierbaar zijn. We stimuleren collega’s even te beeldbellen als ze iets leuks aan het doen zijn met de bewoners. Of ze nemen een filmpje op en zetten dit op de app. Whatsapp is namelijk ook op de tablets geïnstalleerd. Voor de familie thuis zetten we onze activiteiten trouwens zoveel mogelijk op Familienet, de besloten website voor familieleden. Dat deden we al langer, maar is nu extra fijn.’

Nemen jullie extra maatregelen om het moreel hoog te houden?

‘We zien veel initiatieven vanuit de samenleving die bij ons het moreel hooghouden. Van bloemen tot serenades, tot klappen naar onze mensen. We spreken die waardering intern ook uit naar onze collega’s. Dat gaan we ook concreet maken. Ik kan er nu nog niet veel over zeggen, maar daar gaan onze collega’s de komende tijd meer van merken.’

Door: Rob van Es

Meer weten

- Lees ook de [FAQ verpleeghuizen en het coronavirus](#) van het Ministerie van VWS
- Bekijk ook: [‘Coronacrisis: hoe houd je contact op afstand?’](#)
- Lees alle artikelen over het [coronavirus](#)

tags:

[Corona](#) (20), [Familieparticipatie](#) (98), [Mantelzorg](#) (54), [Technologie](#) (118)

thema:

[Wonen en welzijn](#) (181)